

ŁAKOMIĆ SIĘ (3) *vb impf*

się (1), sie (1), si(e) (1).

a oraz o jasne (tak też Cn),

inf łakomić się (1). $\diamond$ *imp 2 pl* łakomcie się (1). $\diamond$ *part praes act* łakomiąc się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Pożądać, mieć nadmierną chęć; sitire Mącz; appetere Cn [na co] (3) : Mącz 397c; Nielakomcie sz fie nathe Iorgielti [...] nieklaccije ich do Skarbu fwego PaprUp Kv; Połtronni [...] owas te wieści vdaią. Iákobyście fwym Pánom nie trzymáli wiary/ Lákomiąc się ná iákies tám Pogánłkie dary. CzahTr F2.*

2. [*Nadmiernie pragnąć jedzenia [na co]: aby fnadz ludzie łzkody nie czynili łakomiąc się ná owoce Cresc 1571 /654.*]

Synonimy: chcieć, chcieć się, pożądać, pragnąć.

Formacje współrdzenne: łakomić, ułakomić się.